

LEDČICKÉ NOVINY

X. ročník, září 2009

Vážení a milí spoluobčané,

pomalou se blíží doba plískanic a brzkého stmívání, ale pracovní ruch v naší obci přesto neutuchá. Obě etapy kanalizace už jsou hotové, teď je na vás, abyste své nemovitosti odkanalizovali jejich připojením na stoky. Znepokojuje mě, že přestože je připraveno na 160 projektů domovních přípojek, realizováno není zatím ani 50%. A to by měly být do konce tohoto roku odkanalizovány **všechny domy**, jichž se dotýkala 1. etapa!

Chtěla bych tímto požádat o pochopení a shovívavost všechny vlastníky nemovitostí na Vinohradech kolem hlavní ulice (kde bývalo pohostinství) a na ni navazujících ulic, včetně všech „slepých“. Bude tam, jak známo, probíhat výstavba nových vozovek a úprava jejich okolí. Z toho důvodu čeká zdejší obyvatelé období, kdy nebudou moci z pochopitelných příčin na příklad zajíždět svými automobily až k bydlíšti. Snad si zajistí parkování u známých nebo v jiných částech obce. Odměnou jim, po dokončení celého díla, bude bezpečná čistá silnice a upravené prostředí. Zahájení prací se předpokládá začátkem října tohoto roku, ukončení pak v červenci 2010.

Protože je nutné, aby na všechna zdejší místa byl bezproblémový přístup, vyzýváme majitele dotčených nemovitostí, kteří zde bez povolení skladují stavební materiál (písek, dřevo, cihly aj.), odpad a podobně, aby s okamžitou platností vše odstranili. Jinak totiž zařídí odklizení obec na náklady majitelů.

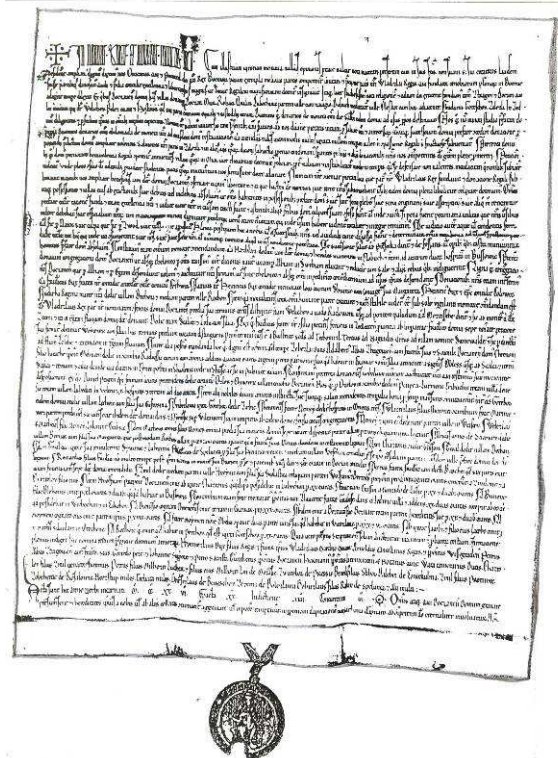
Mnozí z vás jste, stejně jako já, zaskočení a velmi nespokojeni s autobusovou dopravou do Straškova. Díky urgencím v této záležitosti dopravce společně s krajským úřadem zajistili spojení od 1.10.2009 alespoň takové, které najdete na poslední stránce tohoto zpravodaje (č. linky 550909). O dalším zlepšení ještě jednáme.

Protože podzim a počátek zimy bývá obvykle časem zvýšeného kulturního a společenského dění, ráda bych vás pozvala „do houfu“. Nač jezdit někam jinam, když tady doma je pro vás leďacos nachystáno. Namátkou: už v neděli 27.9. od

13 hodin k nám do kostela svatého Václava přijede vynikající Dvořákov komorní sbor, s nímž bude mít čest vystoupit i místní seskupení, Ledčický příležitostný sbor. Uvedou nádherné písně Adama Michny z Otradovic. Na říjen je připraven Senior klub, poté vítání občánků, 29.11. první adventní koncert, na který si připravte adventní věnce k požehnání, v prosinci nás čeká Živý betlém, Mikuláš a koncert na návsí, no a 20.12. opět Česká mše vánoční v podání Dvořákova a Ledčického sboru. Více najdete dále v textu Novinek, ale také na ledčickém webu a plakátcích.

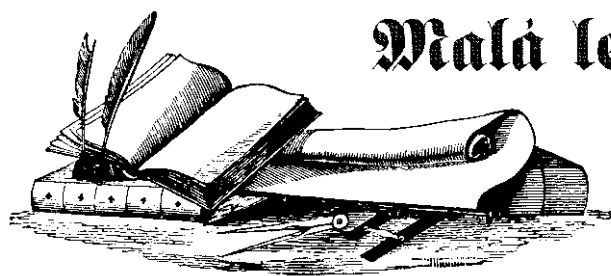
Chtěla bych osobně velmi poděkovat kynologům za organizaci Dne dětí a zvířat, jmenovitě panu Bušilovi, stejně jako paní Mgr. Sypecké a všem ostatním zaměstnankyním školy i dalším, kdo pomohli, za přípravu odpoledne pro děti.

Rádi bychom spolu s obecním zastupitelstvem dali všem vám ještě více prostoru pro ovlivňování života v naší vesnici. Každý, kdo přijde s nějakým podnětem nebo nápadem je vítán. Možností, jak je sdělit, je celá řada. Přijďte osobně, promluve na veřejných zasedáních, nebo napište na ledčický web – internetová adresa je tam uvedena. Můžete samozřejmě použít také schránku na budově obecního úřadu. Věřím, že využijete ještě ve větší míře uvedených možností a „věci veřejné“ se pro vás stanou zase o trošku důležitější. Jsem totiž přesvědčena, že je mezi námi mnoho spoluobčanů s hlubokým a vřelým vztahem k naší krásné obci. Že je tu zkrátka hodně patriotů, kterým rozhodně není lhostejné, co se u nás děje a připravuje. Jen by vás mělo být více slyšet a vidět. Pomůžete nejen nám, ale především všem ostatním i sami sobě. Předem vám děkuji a přeji příjemný podzim..

Listina z roku 1226 (viz O doksanském klášteře)

Jiřina Michovská

Malá leděická

kronika

Diamantová svatba

27. srpna letošního roku oslavili manželé Bohuslava a Jaroslav Královi diamantovou svatbu, plných šedesát let společného soužití. Přejeme oběma klidný, spokojený život ve zdraví v kruhu milující rodiny a dobrých přátel. Místní spoluobčané manželé Královy znají jako pracovitě pěstitele celé škály zahradních květin a pamatují okolí jejich domu zaplavené nádhernou barevnou vegetací. Dnes už péči o pozemek nezvládají, ale dokáží o této své celoživotní lásce poutavě vyprávět. Škoda jen, že nemají následníky, které by náročná, i když krásná, práce s pěstováním květin naplňovala a bavila stejně, jako je.

Naší jubilanti

V druhé polovině roku 2009 oslavili, nebo oslaví, svá významná jubilea

Vlastimil Postránecký čp. 137, Anna Tichá čp. 171, Miloslav Černý čp. 222, Růžena Bušilová čp. 48, Jiřina Uríková čp. 84, Aleš Sirový čp. 159, Alena Vlnářová čp. 51, Hana Rousová čp. 208, Anna Kubičková čp. 107, Hedvika Justová čp. 33, Růžena Plicková čp. 135, Alena Synecká čp. 128, Ladislav Sloboda čp. 71, Jaroslav Michl čp. 46, Marie Křtěnová čp. 95, Vlastimil Justa čp. 33, Josef Miler čp. 202, Miluše Štecherová čp. 212, Anna Kříčková čp. 54, Zdeňka Šatalíková čp. 4, Olga Srbová čp. 111, Božena Králová čp. 131, Anna Foučková čp. 232, Josef Došek čp. 103, Jaroslav Král čp. 167, Lucie Šohajová čp. 201, Jiří Ponert čp. 130, Jana Říhová čp. 212, Miluše Kvěchová čp. 11, Václav Miler čp. 96, Jaroslava Bubeníčková čp. 208, František Košťál čp. 172, Anna Zemanová čp. 60.

Blahopřejeme všem těmto našim milým spoluobčanům k jejich významným životním výročím a přejeme jim hodně zdraví, klidu, pohody a rodinného štěstí i do dalších let.

Ohlasy

Vážení,

v sobotu 23.5. jsem se zúčastnila se svými blízkými otevření naučné stezky a odhalení Božích muk. Byli jsme mile překvapeni, jaký jste odvedli kus práce. Když si vybavím, jak to tam dříve vypadalo, vzdávám vám hold. Doufám, že až do svého rodiště přijedu příště, bude všechno, jak má být. Držím palce, aby se nenašli tací, kteří si neváží práce a snahy ostatních a dělá jim radost, když to, o co se ani trochu nezasloužili, zničí...

Také Ledčické novinky nemají chybu. Když je porovnám s jinými zpravodaji, měli by se jejich autoři co učit. Otec mi je pravidelně schovává. Všichni si je vždy se zájmem přečteme. Také jsem se se zájmem začetla do kroniky, je to velice zajímavé čtení...

Přeji vám všem hodně zdaru a úspěchů. Ať Ledčice vzkvétají a nepřející, závistiví lidé a vandalové se jim vyhýbají.

Srdečně, Eva Hovorková – Petrášová

Vážená paní starostko,

ještě jednou děkuji za sobotní příjemné setkání. Naučnou stezku jsem prošel. Je tak zajímavá, že jsem tentokrát „díky“ ní nestihl ani samotný Říp. V budoucnu by ale chtěla prodloužit. Jednak do Mnetěše, jednak po obci, případně zaokružovat. Ale to možná až v příštím životě.

Zdar a sílu, Jan Přikryl

Vážení a milí,

děkujeme za Novinky se článkem o koncertě a fotografii. Až nás to došlo, jakou tomu přikládáte váhu... Já osobně cítím pohodu, když se sejdeme u Vás na ouřadě a zabékáme si. Je to moc milé navazovat vztahy s vesnicí přes muziku. Kdo má rád muziku, nemůže být špatným člověkem.

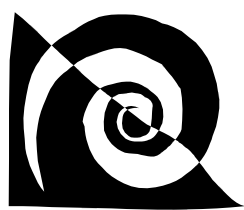
Jan Novotný

Vážení,

... iniciativa občanů a vedení obce umožnily otevřít veřejnosti jedinečnou cestu... Stezky nejsou sice katedrály, ale zato jsou kolem nás a dodnes je často používáme. Tímto Vám děkuji...

Ing. Jiří Majrich

Ohlédnutí

Červnová návštěva v Ledčicích

9. června tohoto roku do Ledčic až z daleké Austrálie přijela vzácná návštěva – manželé Kabrielovi, doprovázeni pražským přítelem, JUDr. Vladimírem Kolibou.

Snažila jsem se jejich vzpomínky co nejvěrněji zachytit. Věřím, že jistě i vás zaujme nevšední příběh, který by směle mohl být podnětem k napsání dramatického životopisného románu.

V první řadě se ale musím zmínit o protagonistech onoho vyprávění – o paní Kristýně a panu Bedřichu Kabrielových. Oba působí velmi kultivovaně, elegantně, klidně a usměvavě. Při rozhovoru s nimi víte, že přesně takoví jsou i ve skutečnosti, že si na nic nehrají, jsou upřímní a ani na okamžik se vám nechce věřit, co všechno museli prožít. Nikdo by jim nehádal jejich věk, ani to, že už mají tři dospělé děti – Darju, Nikolaje a Naďu a dvě vnoučata. Úžasná je i jejich spisovná téměř vančurovská čeština bez náznaku cizího akcentu. A to je paní Kristýna původem Australanka s francouzskými kořeny! Náš jazyk dokonale ovládá, stejně jako jejich děti, díky svému choti.

Pan Kabriel má velmi úzký vztah k Ledčicím. Jako malý chlapec rád navštěvoval své prarodiče, Karolínu a Vladimíra Cinkeovi, vlastníky statku čp. 15 na zdejší návsi. A tady také začíná úžasný příběh jako z filmového plátna. Cinkeovi měli dvě dcery – Vladislavu a Jaroslavu. Obě to byly velmi pohledné dívky. V nedalekém Bechlíně vyrůstali a posléze dospívali v poměrně zámožné rodině dva bratři – Bedřich a Bohumil Kabrielovi, kteří se do ledčických sester zakoukali a brzy si je odvedli k oltáři. Na zděděných pozemcích v Mlčechvostech pak byla vystavěna prostorná moderní vila a založena konzervárna se sušárnou ovoce a chmele. Firma nesla jméno bratří Kabrielových a velmi brzy začala prosperovat tak, že mohla ve velkém exportovat. Pan Bedřich, otec „australského“ Bedřicha, byl průkopníkem stále nových provozních technologií, ale i nejrůznějších domácích „vylepšení“ a vychytávek, jako bylo rádio, mluvítka s mikrofonom u vrat a mnohé další. Byl také příznivcem nejstarší ryze české demokratické strany po vzniku ČSR – Československé národní demokracie, jejímiž členy byli na příklad Alois a Ladislav Rašínovi, mělnický básník Viktor Dyk, JUDr. Karel Kramář – první ministerský předseda nové republiky, spisovatel a senátor Alois Jirásek, jeho syn – vynikající chirurg Arnold Jirásek a mnozí další.

Pak ale začala druhá světová válka. Nedlouho po jejím vypuknutí, 10.10.1939, se Bedřichu a Vladislavě Kabrielovým narodil v Praze – Vinohradech syn, který dostal jméno po otci (i dědečkovi), Bedřich. Dva měsíce poté se i v druhé rodině narodil syn, po svém otci Bohumil. Z pražského domu vedl tajný tunel připravený pro rychlý únik v případě nebezpečí. Byla válka a nikdo nemohl tušit, co se může přihodit. I proto, že otec Bedřich vyvíjel odbojovou protinacistickou činnost, podporoval potřebné a perzekuované na úkor povinných dávek pro okupantskou armádu. Gestapo jej mělo pod stálým dozorem a rozhodně se s ním nemazlilo. Chránilo ho především to, že byl oficiálním dodavatelem konzervovaných potravin pro válečné účely. Po válce se však pan Kabriel vděku za odboj i pomoc spoluobčanům nedomáhal. Tentokrát byl pod tlakem a dohledem „svých“ – Čechů. Rok 1948 mu přinesl politickou šikanu a vystavení hrubé síle STB v Mělníku. Po jednom zvláště krutém výsledku, kdy byl do krve zbit a dokonce vyhozen z okna, uznal, že nejen jemu jde doslova o život. Byl sice v hrozně fyzické kondici, ale zachoval si lidskou důstojnost a morální převahu nad svými mučiteli. Rozhodl

proto o emigraci celé rodiny. Pravděpodobně nikdo z nás si nedokáže představit hrůzu dramatického průběhu útěku, kdy na korbě nákladního automobilu, v uměle vytvořeném prostoru, pod nákladem dřeva, museli manželé včetně desetiletého syna vleže absolvovat cestu k hranicím. Život jim zachránila souhra několika náhod. V první řadě prokázal svou nesmírnou statečnost i lidsky vysokou morálku řidič, pan Hušek z Vraňan. Tomu také po více než 40 letech, v roce 1991, Bedřich Kabriel mladší (v době emigrace desetiletý), poděkoval za jeho hrdinský čin. V druhé řadě utečencům pomohl prudký déšť, který se právě spustil a z toho důvodu i ledabylá kontrola vozidla. Rodina se brzy poté dostala do německého Ulmu a později do Itálie. Otec chtěl co nejdále odsud, a tak usoudil, že u protinožců bude nejbezpečněji. Až do svých posledních dnů v roce 1987 doufal, že se bude moci do vlasti vrátit, věřil, že dobro nad zlem musí zvítězit. Stále se zajímal o dění v rodné zemi. Odmala svého syna učil píli, trpělivosti, houževnatosti a lásce ke vzdáleným Čechám. Zprostředkovával mu českou kulturu, kupoval české knihy, na své housle mu hrál české písničky, podporoval ho v jeho zájmech. Měl v sobě neokázalou noblesu a rytířství, které projevoval především ke své milované ženě. Ta byla pro všechny andělem strážným, laskavým a ohleduplným, alfou i omegou stmelené rodiny. Nikdy nebyla unavená, dokázala mít pochopení, rozdávala radost a uměla naslouchat. Přes všechno, co zažila, neztratila důvěru v dobro člověka. Tohle všechno pochopitelně zformovalo synovu osobnost. Ten si jako svůj životní cíl vytkl pomoc a službu svému českému národu. V Austrálii založil, a dlouhá léta provozoval, filmové studio FONTANAFILM, v němž pracovali i čeští emigranti. Jeho přítelem se v této zemi po roce 1968 stal Petr Rada (7.4.1932 – 24.4.2007), který se proslavil svými písňovými texty jako Modlitba pro Martu, Kázání v kapli Betlémské, nebo spoluprací s Petrem Hapkou na šansonech pro Hanu Hegerovou. Do Prahy se vrátil počátkem 90. let, kdy psal pro skupinu Rangers, Miroslava Donutila a další.

Bedřich Kabriel neodpočívá ani ve svém duchodovém věku. Bydlí přímo v Sydney, kde se mu kolem domu, po mnoha marných pokusech, podařilo vypěstovat symbolický „český“ strom – lípu. Organizuje také Národní klub, který tu usilovně propaguje českou kulturu a české zboží, pomáhá českým investorům, snaží se uvést některé druhy českého umění do povědomí zdejších obyvatel. Vždy má na mysli prospěch, rozvoj a rozkvet vzdálené vlasti, kterou také od „sametové revoluce“ vcelku pravidelně navštěvuje. Věř v moudrost a vzdělanost českého národa, věří v mladé lidi, kteří dokáží navázat na nejlepší činy a odkazy našich předků. Zajímavé je, že i v té daleké cizině on sám jezdí pouze auty české výroby, zpívá si české písničky, které ho otec naučil. Tvrdí, že „co je české, to je hezké“. Sleduje také českou politiku, která mu rozhodně není lhostejná.

Na moji otázku, co říká dnešnímu českému politickému Kocourkovi, mi optimisticky odpověděl: **„Naštěstí je náš národ natolik inteligentní, že přežije“**. Klobouk dolů, nemyslíte?

Co dodat? Snad jen to, že konzervárna bratří Kabrielů byla znárodněna a fungovala v Mlčechvostech pod názvem FRUTA až do roku 1975, kdy se na pokyn KSČ přestěhovala do Vojkovic. Krásný rodinný dům byl vykraden, roky fungoval jako byty pro lidi z méně podnětného sociálního prostředí, až byl téměř zničen.

Dům čp. 15 v Ledčicích, který patřil před jeho zabavením babičce a dědovi Cinkeových, měl větší štěstí. Obecnímu zastupitelstvu se podařil vpravdě husarský kousek. Díky dotacím tento objekt zachránilo a zrekonstruovalo, i když zde čeká ještě poměrně hodně práce. Do budoucna se tu počítá s celoročním kulturně společenským provozem. Za to, že bylo učiněno jediné, co se dalo udělat, totiž zachování původního secesního statku, vyjádřil pan Kabriel při své návštěvě uznání a dík.

Vladislava a Jaroslava Cinkeovy

Bedřich a Vladislava Kabrielovi

170. výročí narození Václava Čermáka

Vyvýšené části ledčické návsi spolu s kostelem svatého Václava vévodí patrová pseudorenesanční školní budova. Za poznáním a vědomostmi sem chodily už celé generace místních. Více než stovka učitelů tu v průběhu dlouhých let připravovala pro další život mnoho budoucích zemědělců, řemeslníků, či absolventů dalších škol až po ty vysoké. Vychovala z nich povětšinou slušné a pracovitě lidi, kteří byli a jsou základem morálního bohatství každé obce.

Naši předkové si zaslouží úctu a obdiv, neboť v dobách, kdy se o školství příliš nedbalo, dokázali ve skromných podmínkách onoho času získat potřebné finance. A hlavně ve velmi krátké době, od 5.4.1886 do 9.9.1886 kdy proběhla kolaudace, výstavbu školy v Ledčicích uskutečnili.

Jak se dovídáme z prvního zápisu ve školní kronice zapsaného krásným kultivovaným rukopisem vůbec prvního řídícího učitele Josefa Plafse, budova „stánku vědění“ stála 20 548 zlatých (1 zlatý = 100 krejcarů). Jaký to byl obnos, si dnes dokážeme asi jen těžko představit. Ale pro porovnání: ročně si tehdy kvalifikovaný dělník vydělal zhruba 400 zlatých, zednický přidavač kolem 130 zlatých, ministr si přišel až na 12 tisíc zlatých. Kráva stála 6-10 zlatých, slepice 3,5 krejcaru, libra tabáku 1 zlatý 25 krejcarů, máz piva 6 krejcarů, „metrák“ pšenice – přibližně 9 zlatých, knížka 20 krejcarů, nájem bytu 150 až 500 zlatých za rok...

Avšak vraťme se k nadpisu těchto řádků. Když se tehdejší obecní zastupitelstvo v Ledčicích v čele se starostou Antonínem Husákem usneslo, že vesnice školu naléhavě potřebuje, bylo vyhlášeno „offertní řízení“ a stavba školy posléze zadána 47 letému Václavu Čermákovi (29.11.1839 – 19.1.1920) ze Pšovky. Zajímavé jistě je, že pan stavitel byl se starostovou rodinou spřízněn. Už dříve se totiž jako vdovec oženil s Husákovou dcerou, o 22 let mladší Annou Rozálií (18.4.1861 – 16.12.1930), která se tak stala „matkou“ rakouského důstojníka o několik let staršího Václava, a Aloise s Bedřichem, kteří byli o pouhých 9 a 12 roků mladší než ona.

Stavbou školy se prý mistr Čermák velmi zadlužil, takže došlo k neshodám nejen s ledčickou „radnicí“, ale i s tchánem. Nakonec všechno dobře dopadlo a „důstojný pán P. Jan Bernard, knížecí arcibiskupský notář

a farář, mohl 19. září 1886 za přítomnosti

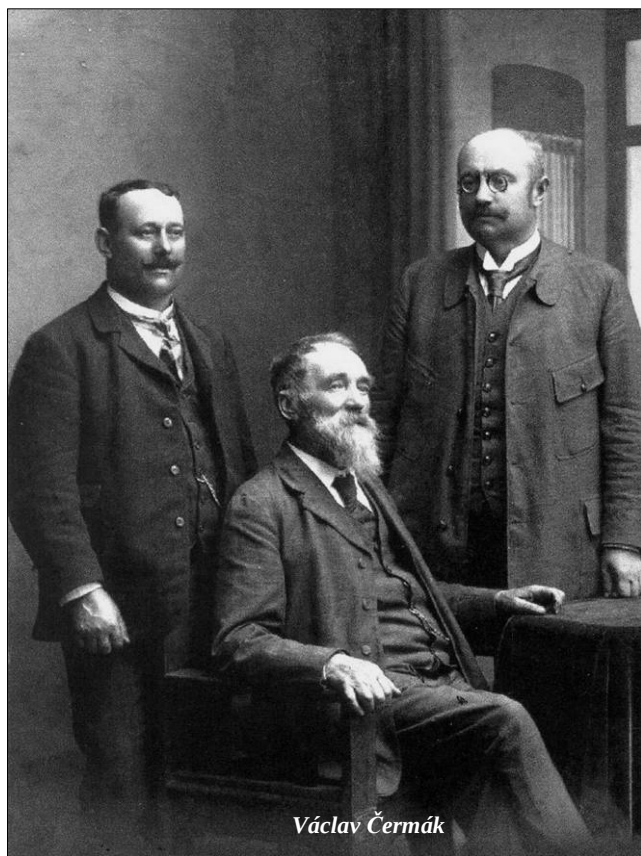
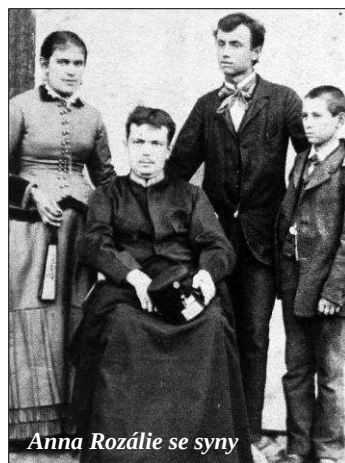
čtyřech hostů

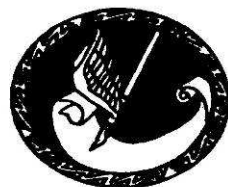
školu vysvětit.“ Takže už následující den mohlo 122 dětí nastoupit docházku do novotou vonící školní budovy.

Čtyřiatřicet let poté, kdy dokončil svou dobrou práci v Ledčicích, stavitel Čermák v pozhnaném věku 81 let umírá. Jeho silná, obětavá a pracovitá žena Anna Rozálie ještě dalších deset roků, společně s vlastním synem Antonínem, vedla zavedenou stavitelskou firmu. Po její smrti živnost zanikla. Paní Rozálie se svým manželem Václavem jsou pochováni v rodinné hrobce na starém hřbitově u krematoria „Na ráji“ v Chloulmku. Krásné místo posledního odpočinku vystavěl sám pan stavitel.

Antonínův syn, pojmenovaný po svém dědečkovi Václav, byl známou mléčnickou „figurkou“. Vyučil se v městě na soutoku u drogisty Krátkého, a pak až do důchodu pracoval v proslulé drogerii U Fajtů. Ještě dnes na něj pamětníci vzpomínají.

Václavův syn, stavitelův pravnuček, pan Luděk Čermák, provozuje zlatnickou firmu ve Štětí a je velkým přítelem naší obce. Prý každý „Ledčičák“, který k němu do obchodu zavítá, dostane na zboží patřičnou slevu.

O ledčické kronice

Naše obec neměla to štěstí, aby se její kroniky dochovaly do dnešních dnů. K jakémusi pokusu o znovuzaložení pravidelných zápisů o „životaběhu“ v Ledčicích došlo v roce 1941, kdy se tehdejší kronikář, pan Václav Vysoký, zmiňuje o prvním dílu kroniky, kde prý byla zapsána nejdávnější historie naší vesnice. Po té ale není nikde ani památky. A to jsme pátrali opravdu, kde se dalo. Pan Vysoký ostatně nedopsal ani výše uvedený první rok svých zápisů. Jeho řádky končí uprostřed věty a nikdo už se asi nikdy nedozví, co se tenkrát stalo, že zápis nedokončil.

Už v letech 1980 – 1987 velmi poctivě a fundovaně dění v Ledčicích svým krásným rukopisem zapisoval pan Václav Jansa. Pak po tříleté pauze jeden zápis za rok 1990 učinila paní Eva Kučerová. Po dalším devítiletém odmlčení jsou od roku 1999 po dnešek vedeny pravidelné záznamy o všech významných i méně důležitých událostech v naší obci (I. Plicková). Letos byla ledčická kronika spolu s místní knihovnou v soutěži Vesnice roku oceněna jako nejlepší ve Středočeském kraji.

Rabi Löw – tajemný Maharal

7. září si celý kulturní svět připomněl 400. výročí úmrtí významné osobnosti židovské Prahy, rabína Jehudy Levy ben Becalela, známého jako rabi Löw, nebo také pod přezdívkou Maharal (1525-7.9.1609) Tento náboženský myslitel, pedagog, duchovní vůdce i morální autorita své doby požíval velké úcty tehdejšího císaře, Rudolfa II. Rabi Löw se velmi zasloužil o rozvoj pražského židovského města. Jeho pedagogické vize se významně shodují s pozdějšími názory Jana Amose Komenského, „učitele národů“. Škoda jen, že je dnes vnímán většinou na základě legend a pověstí, především jako „stvořitel“ golema i provozovatel dalších „zázraků“ (vyvolal přízraky starozákonních postav, zastavil mor, přelstil anděla smrti, přenesl do Prahy budovu zámku...). Golem byl ale jeho vrcholný „legendární čin“. Tělo prý uhnětl z vltavské hlíny ve 4 hodiny ráno 20. března roku 1580 a oživil jej pomocí nevyslovitelného božího jména, hebrejsky Šem, vloženého na lístku pergamentu do golemových úst.

Obracím se na všechny místní děti – **nakreslete**, nebo **vymodelujte**, postavu umělého člověka – golema, ale tak, jak si jej samy představujete. Nebo namalujte rabi Löwa, císaře Rudolfa II., či jiný obrázek, který k nim bude mít nějaký vztah. Do konce října svá díla přineste do knihovny nebo na obecní úřad. Odměna vás nemine.

Místní knihovně je 110 let

Knihovna snad „odjakživa“ patřila k nejdůležitějším místům v Ledčicích. Scházeli se tu nejen knížek chtiví čtenáři, ale chodilo se sem i „na kopeček“, jak se u nás dodnes říká obyčejnému poklábosení. Celé generace místních chodily do knihovny, aby si v „sít'ovce“ nebo v náručí odnesly svůj příděl čtiva. A z něj pak čerpaly poučení, zábavu, informace i pohlázení po duši. Úplně prvním knihovníkem v historii vesnice byl od 31.12.1899 pan František Heran. Knihovnu založil a obhospodařoval Podporovací a vzdělávací spolek Říp. V roce 1935 celý knižní fond věnoval obci Ledčice (podrobně si můžete celý „příběh“ této instituce připomenout v Novinkách z dubna r. 2008). Jak víte, ledčická knihovna se několikrát stěhovala. Původně fungovala v hospodě u Bendů, „operačním sídle“ Řipu. Později byla na evangelické faře, poté u Staňkovských v čp. 64, pak ve vlhkých prostorách přestavěných chlévů v čp. 8, nakrátko byla v čp. 3 u Koutských. Hrozilo dokonce rozprodání knih a ukončení činnosti. Až od 1. května 1999 získalo toto bohubilé zařízení odpovídající zázemí v čp. 44, v areálu Obecního úřadu. Většina čtenářů si pamatuje alespoň některé z obětavých knihovníků. O náležitou prosperitu ledčické knihovny se zasloužili pan Houdek, Antonín Jansa, Marie Sirová, Bohumila Nešporová, Tomáš a Ondřej Kučerovi, Eva Kučerová, Michaela Justová, Milena Justová. Všem jim patří dík za knižní

propagaci a rozvoj čtenářské gramotnosti našich občanů. Knižní fond digitalizovala v roce 2007/2008 paní Andrea Derynková. Protože je mnoho těch, kteří knížky do knihovny darují, už nestačí kapacitou zdejší police.

„Statistika nuda je, má však cenné údaje“, přesto se sluší uvést alespoň několik čísel: registrováno je 67 čtenářů, knižní fond činí více než 5 tisíc svazků, každý půlrok výměnný fond z kladenské knihovny rozšíří nabídku až o 200 titulů z nejnovější distribuce, takže je z čeho vybírat. Na nákup nových knížek musíte v obchodě vydolovat z peněženky nemalý peníz. A přitom v ledčické knihovně je máte k dispozici zcela zdarma. Neplatíte ani žádný „členský příspěvek“. Zkrátka žádné poplatky. Žádné ruinování domácí kasy. V klidu si vyberete, a pak už se doma můžete ponořit do onoho napsaného „světa“. Neexistuje nic, co by se knížce vyrovnalo, co by ji nahradilo. Počítač si do postele nevezmete, ale knihu „z masa a kostí“ zvládnete jen jedním prstem a svou představitostí. Věděli jste, že četba prokazatelně zlepšuje kvalitu života? Proto by se už odmala měl pěstovat zvyk, číst si. Mozek se nad knížkami musí koncentrovat, odpoutá se od reality a vtáhne čtenáře do jejich obsahu. Ztratit se v knize, je nejlepší relaxace – to tvrdí jistý anglický neuropsycholog. Kniha je krásná závislost.

Vy, kteří neovládáte strmé schody k ledčické knihovně, nezoufejte. Využijte toho, že vám knížky dopravíme až domů – stačí nechat lísteček s přáním, co byste si rádi přečetli, na obecním úřadu; nebo zavolejte.

Pozor, od 1. října bude knihovna otevřena vždy ve středu od 14 do 17 hodin.

Všichni jste vítáni.

Čtení je všem pro radost, knih je u nás vždycky dost.

Škola je výkladní skříní své obce

Ledčická škola už je zase denodenní součástí všedního života místních dětí 1. až 4. třídy. A všechny přý se do školy moc těšily, protože škola to není jenom matematika nebo vlastivěda, ale také mnoho společných prožitků, překvapení a her s kamarády. Kromě „zkušných“ školáků letos přišli i čtyři prvňáčci, takže do lavic ráno co ráno od pondělí do pátku usedá dvacítká žáků. Budou společně se svými učitelkami postupně plnit úkoly a cíle školního vzdělávacího programu, který je dominantně zaměřen na individuální podporu osobnosti každého z nich, na prevenci šikany a vandalizmu, na výchovu ke zdravému způsobu života a protidrogovou prevenci. Posílena bude i image školy ve spolupráci se zřizovatelem a její prezentace na veřejnosti.

Děti a paní učitelky si jistě zaslouží pochvalu za loňské mimořádné úspěchy. Prakticky každý měsíc děti získaly nějaké ocenění, především za výtvarné počiny – např. v časopisech Sluníčko, Mateřídouška, ABC a Pastelka, ale také za účast v soutěžích a akcích pořádaných různými organizacemi, jako jsou UNICEF, Veolia, Život dětem, Chrupa a další. Školáci vzorně reprezentovali svou školu i obec v Mlékokontu (3. místo) a ve sběru odpadových surovin, jako jsou PET lahve, nápojové krabice, víčka atd. V obou pololetích se umístili na 3. místě, za což dostali poukázku na 6 tisíc korun. V Intersportu si tak mohla škola zakoupit parádní certifikovanou trampolínu, která měla svou „premiéru“ na dětském odpoledni prakticky před pár týdny. Také různých vystoupení pro veřejnost děti připravily víc než dost. Stačí připomenout Živý betlém, masopustní masky, vítání jara ve vlastnoručně (a jistě pracně) vytvořených parukách a kostýmech, veselé „bláznivé“ pátky oživující výchovu i vyučování, vydávání vlastního časopisu „Mravenišť“, vystoupení a posezení ke Dni matek, k otevření naučné stezky a jiné. Za to jim patří dík. Škola se pod vedením Mgr. Martiny Sypecké konečně, po nepříjemných letech stagnace a nepříjemností, rozjela tím správným směrem.

Letos paní učitelky nejen ve škole, ale i v MŠ přichystaly další změny a novinky. Společně s ostatními pracovníky školy se o prázdninách zasloužily o veselé vymalování některých prostor školní budovy, natření nástěnek, částečné přesuny nábytku, nové prvky ve výzdobě a další. Školáci letos budou v průběhu celého školního roku inspirováni životem a mravními zásadami indiánů, které jejich squaw – paní učitelky, sestavily do jakéhosi zákoníku. Všechny mají svou obecnou platnost na každém místě této planety. Uvedme zde alespoň některé:

- Važ si svých předků
- Nikdy nikomu neubližuj, dělá to jen slaboch a ubožák
- Měj v úctě víru a život každého člověka
- Lidé se rodí svobodní a stejní ve svých právech
- Neposuzuj nikoho podle barvy kůže, ale podle jeho skutků
- Zákon musí být stejný pro všechny
- Měj v úctě všechny lidi
- Sláva a blaho tvého národa ať jsou převládajícím citem v tvém srdci

Všichni už také hned 1. září složili slib slušnosti, vzájemné pomoci, kamarádství a tolerance. Věřím, že každý žáček najde v takovém tvůrčím a tolerantním prostředí svou vlastní dobrou cestu do života. Že i díky těmto podnětům jednou opustí dětství o něco bohatší. Držme jim palce.

Také v mateřské škole se leccos změnilo. Díky zvýšenému zájmu o umístění dětí do MŠ obec zažádala o možnost přijmout o 2 děti více nad určenou kapacitu 20 dětí. Požadavek byl splněn. Novou paní učitelkou v MŠ je Jana Vraspírová, místní rodačka. Popřejme jí spokojenost a úspěch.

Zřizovatele (Obec Ledčice) v dohledné době čeká především další rozšíření sociálního zázemí školy. Co dětem popřát? Snad skvělý celý školní rok, hodně nových zážitků, „školou hrou“ a bezvadné paní učitelky. Zajímáte-li se o všední i sváteční dění v průběhu celého školního roku, podívejte se tu a tam na pravidelně aktualizované stránky: www.ledcice.cz/skolstvi.

Pohřební vůz už je v celé své kráse

Studenti Vyšší odborné uměleckoprůmyslové školy v Praze už dokončili restaurátorské práce na pohřebním kočárovém voze, který ledčický spolek Říp před třemi lety věnoval naší obci. Byly provedeny všechny nutné opravy a celoplošné restaurování polychromovaných částí. Studenti také vypracovali rozsáhlou písemnou zprávu o postupech záchranných prací i všech detailech, které o voze, jeho výrobcu K.J. Knížkovi, majiteli velkozávodu v Turnově i provozovateli pohřební služby, Petru Junovi z Hošťky u Prahy, zjistili. Jim a jejich profesoru, Karlu Štojdlovi, za výborně odvedenou práci patří velký dík. Až bude kočár předán, seznámíme vás podrobněji nejen s výše uvedenou zprávou, ale také s průběhem prací ve fotodokumentaci.

Senior klub

15. října od 16 hodin se opět uskuteční setkání místních dříve narozených občanů. Věřím, že se vydaří přinejmenším stejně, jako ta všechna minulá. K uvolněné a příjemné atmosféře jistě přispěje také promítání DVD z dřívějších akcí, jako na příklad střeďeční heligonkářské hrátky natočené v roce 2003, oslavy první zmínky o Ledčicích v historických pramenech (na DVD z r. 2007) a další. Zhlédnuté události určitě budou jako vždycky inspirujícím podnětem ke vzpomínkám a povídání. Tradičně budou připraveny otázky z místního života v minulých letech, které budou zdrojem nových zápisů do kroniky či článků do Ledčických novinek. Takže nezapomeňte si udělat poznámku v kalendáři a určitě přijďte. Těšíme se na vás všechny. Občerstvení bude samozřejmě připraveno. Příští sešlost plánujeme na listopad, kdy by měla opět přijet skupina pana Poláčka, která se posledně všem přítomným velmi líbila.

Podobná setkání mají svůj obrovský význam. Dokazují, že ledčičtí senioři nestojí na okraji dění v obci, že naopak mají stále velký zájem o vše, co je u nás nového, co by se dalo zlepšit, jaké jsou plány do budoucna. I díky místním důchodcům Ledčice prosperují. Protože člověk nekončí úředním úpisem posílajícím ho „na odpočinek“, ale až když mu „zubatá“ podá ruku. Naši senioři nejsou brzdou. Tvoří mnohdy stále ještě vitální část zdravého jádra této vesnice, které nesnáší nicnedělání. A to je moc dobře.

Nepřehlédněte

Upozorňujeme majitele nemovitostí, které přiléhají k 1. etapě kanalizace (od Dolánek po náves), že tyto musejí být na kanalizaci napojeny do konce roku 2009. Ti majitelé, kteří tak neučiní, budou ze zákona povinni průběžně prokazovat, kde a v jakém množství ekologickým způsobem (na čistírně odpadních vod) likvidují domovní splašky. Opravdu už mnoho času nezbývá. Územní souhlas, tj. povolení ke stavbě, které jste obdrželi, má platnost pouze jednoho roku. Nestihnete-li se připojit včas, čeká vás nejen povinnost dokazovat likvidaci splašků, ale také celé „martyrium“, které je nutno kolem toho absolvovat. Druhá etapa (zbývající části obce) musí být připojena do konce roku 2010.

Řádilo u nás tornádo

V pondělí 17. září bylo celý den vedro k zalknutí. Přesně ve 21.05 hodin pak prolétlo naší obcí tornádo. Meteorologové to sice vylučují, že prý pravděpodobně šlo o takzvanou „zrychlenou hulavu“, tedy výrazný prudký náraz větru před bouřkou. Tornádo že po sobě zanechává ukroucené stromy, nebo je vytrhává i s kořeny. My jsme ale přesvědčení, že jsme se u nás svědky řádění tornáda stali. Jak jinak si vysvětlit kruhově a do výše poletující ploty, ukroucenou jablůňku na zahradě pana Mládka v Dolánkách, odnesené celé střechy, nebo díry v krytině domů, kdy byly odfouknuty tašky ze dvou protilehlých stran? Vzduchem v počátku přilétl téměř oranžový mrak písku, který zprudka a „z ničeho nic“ (kde se vzal, tu se vzal) narazil do oken – chvíli z jihu, chvíli ze západu či od severu. Jak je možné, že mohla letět celá střecha i s trámy, asi tak jako rogaló? Trvalo to sice nanejvýš pár minut, ale byly to minuty hrůzy. Nikdo z místních si nic podobného nepamatuje. „Rozčísnutý“ topol – zasazený roku 1924 p.farářem Burešem - u evangelické fary větví vyrazil jedno z oken na budově, po obci popadalo pár stromů a všude ležely utrhané větve. Nejeden střecha musela být, když bylo po všem, opravena. A přitom to vše „proběhlo“ v jakémsi pásu. Na Rafandě i jinde prakticky o ničem nevěděli. Jen tam trochu víc než jindy foukalo. Věříme, že to tentokrát opravdu výjimečně počasí pouze „přehnalo“ a že už nikdy nic tak strašného v Ledčicích nezažijeme.

Fotogalerie ze života vesnice

Takto proběhla slavnost při otevření Naučné stezky praotce Čecha 23.5.2009

Z voleb do Evropského parlamentu 5.- 6.6.2009

Rockjam v Ledčicích Na Cikáncě 20.6.2009

Zájezd do Mutěnic do vinného sklípku 8.- 9.8.2009

První školní den, šerpování prvňáčků, indiánská přísaha 1.9.2009

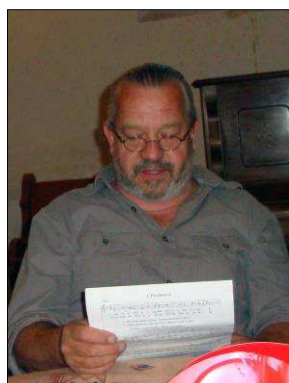
Dětský den 5.9.2009

Oprava vozovky z Dolánek k návsi 31.8. – 11.9.2009

Nácvik Loutny české Adama Michny z Otradovic – Ledčický příležitostný sbor

Spanilá jízda veteránů Ledčice 19.9.2009

Turnaj v malé kopané na FC Mělník.
Dík mládeži za reprezentaci Ledčic.

Paní Zdena Puchmajerová při péči o ledčické nohy.

Po prázdninách začal opět pracovat Kumštovní klub Ledčice

Poděkování

- jménem ledčických dětí vám všem, kdo jste finančně přispěli, nebo ještě přispějete, do sbírky na nákup nových školních lavic
- paní Adéle Dobešové, za knižní dar do místní knihovny
- paní S. Petrákové, paní Tydlitátové a manželům Mrzenovým za knihy do knihovny
- panu Jiřímu Petrášovi za poskytnutí dobových fotografií z rodinného archívu
- panu Jaroslavu Marsovi, kronikáři a editorovi Spomyselských aktualit, za excelentní vydání květnového a srpnového čísla, která svědčí o hodinách pečlivého studia a výborné práci s jazykem. Mnohá periodika i deníky by se měly čemu učit. Smekám.
- panu Václavu Uhrovi za pravidelnou dodávku Vraňanského zpravodaje
- ledčickým kynologům za uspořádání Dne zvířat a dětí 22.8., který měl velmi příznivý ohlas
- panu Fričovi za světla na vánoční stromek do knihovny
- všem ledčickým občanům, kteří poskytli finanční dar pro oběti letošních povodní
- zaměstnancům místní ZŠ, I. Tomáškové a V. Šourkové za organizaci Dětského odpoledne (5.9.2009)
- všem, kdo pomohli připravit vše potřebné pro zdárný průběh Dětského odpoledne
- „Dvořákové verandě“ za hudební produkci 5.9.2009
- Aleši Vovsovi za organizaci taneční zábavy za doprovodu skupiny Globus
- manželům Hofmanovým za domeček pro panenky do MŠ
- panu Hofmanovi za opravu krytů na topení v tělocvičně
- pánům Budkovi, Žákovičovi, Vraspírovi, Srbovi, Sypeckému, Foučkovi, Jansovi a Rácovi za vyčištění pískoviště a sestavení trampolíny
- paní Evě Chmelové za výtvarné potřeby pro děti a paní Janě Živné za hračky na dětský den
- paní Tomáškové za soustavnou péči o školní zahradu
- paní Janě Jansové za pomoc při doručování dokumentů v rámci urychleného stavebního řízení oprav místních komunikací
- slečně Barboře Novotné za vedení nácviku písní v Ledčickém příležitostném sboru a organizaci koncertů
- paní Vlastě Kroupové - Šrajterové, místní rodače z čp.124, za dobové fotografie a vyprávění o minulosti Ledčic

Dvanáctá sezóna

Přestože, jak se zdá, je kultura na úbytě, zahajuje už svou dvanáctou sezónu významné kralupské pěvecké těleso, „Dvořákův komorní sbor“, v jehož čele od založení dodnes stojí Mgr. Roman Michálek (1971). Před výše zmíněnými lety přišla paní Marie Hůlková s nápadem založit sbor, neboť jejím přáním bylo pravidelně si zazpívat v kruhu stejně nadšených lidí. Chtěla zároveň navázat na prvorepublikové období, kdy měla snad každá vesnice své pěvecké seskupení. Snu se musí věřit, necouvnout, a pak se splní. Proto oslovila profesora Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, Jiřího Portycha, se žádostí o pomoc. A tak byl vyhlášen „fakultní“ konkurz, ve kterém uspěl právě Roman Michálek. Ten se v současnosti kromě řízení DKS věnuje i pedagogické činnosti na Keplerově gymnáziu a na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze. Zároveň je předsedou Unie českých pěveckých sborů, která sdružuje všechna amatérská pěvecká tělesa. Funkci vedoucí sboru zastává paní Marta Kučírková.

Stabilní jádro smíšeného Dvořákova komorního sboru tvoří zhruba 30 lidí nejrozumnějších profesí (studentka, technik, profesorka hudby, jaderný inženýr, podnikatel, učitelka...) od nejmladší generace po seniory. Protože členové DKS tvoří tak pestrou společnost, odpadá tu kastování, rivalita, pomluvy a politizování, což je pro všechny velmi osvobozující. Každý neprofesionální zpěvák musí totiž být skutečným nadšencem a opravdovým milovníkem hudby a zpěvu, neboť svému koníčku obětuje nejen srdce a čas, ale mnohdy i finance. A přitom se svým uměním začasť vyrovná studovanému profesionálovi. Stejně pestrý jako skladba „osazenstva“ je i repertoár, který interpretuje – od nejprostších lidových písní, spirituálů, klasických děl českých a světových autorů, přes skladby světského a duchovního charakteru až po díla současná. Sbor účinkuje při liturgiích, pietních slavnostech (např. za Jana Palacha), zúčastňuje se hudebních festivalů a přehlídek, pořádá samostatné koncerty. Své největší „hity“ DKS zpíval při výměnném pobytu v Ostravě a Košicích, svoje umění předvedl v Poslanecké sněmovně, ve svatostáncích v Odolena Vodě, Ledčicích, Veltrusích i jinde. Za dva vrcholy své kariéry sboristé považují prezentaci ve Francii v rámci Roku České hudby 2004 a vystoupení ve Svatovítské katedrále pod záštitou arcibiskupa pražského v loňském roce. Sbor se též stal významnou součástí oslav ke 100 letům hudební kultury Kralupska, k němuž připravil „krojovaný“ pořad evokující 19. století a připomínající zdejšího rodáka, Josefa Srbu Debrnova, českého hudebního historika, skladatele, kritika a novináře.

Hned od počátku kariéry Dvořákova komorního sboru se město Kralupy výrazně podílelo na jeho podpoře. Letos pro něj odsouhlasilo grand ve výši 45 tisíc. Dnes se daří navázat na kdysi tak proslulý a zavedený systém donátorů a mecenášů podporujících kulturu. Našlo se hned několik osvědčených duší (na příklad Pavel Hůlek, pan Kučírek, firma Lupa...), kteří svými financemi přispěli ke stabilizování sboru a třeba i k pořízení společenských šatů pro dámy. V kombinaci s podporou obce ideální řešení. Možná, že je dobré si uvědomovat, že kultura (a školství) nikdy nemohou být tržní. I když se právě sborovému zpívání věnuje skutečná „síla“ národa. Vynásobíme-li si počet registrovaných sborů v Čechách a na Moravě, kterých je něco kolem dvou tisíc, s průměrným počtem třiceti lidí, dojdeme až k neuvěřitelnému číslu 60 tisíc nadšenců. A to je určitě číslo k zamyšlení nejen pro sponzory, kteří se obvykle zaměřují na „zajímavější a rentabilnější“ sportovce, ale i pro městské radní. Velká škoda je, že si Dvořákův komorní sbor nemůže dovolit dobrého manažera, který by nejen jeho umění i repertoár, ale i jméno světoznámého skladatele, které nese ve svém názvu, prezentoval a zviditelnil. Kralupané snad ani netuší, nebo tuší málo, jak kvalitní a prestižní těleso nezištně šíří slávu jejich města. Webové stránky Kralup nad Vltavou totiž neuvádějí prakticky žádné odkazy na DKS. Poněkud pozapomněly na propagaci sboru, jež by jako zpívající „reklama“ směle mohl být jedním z „magnetů“ zdejšího kulturního dění. Nebo jsem špatně hledala? Je-li tomu tak, ráda se omlouvám.

Jsem hluboce přesvědčena, že ona dvanáctá sezóna Dvořákova komorního sboru, o které jsem se zmínila v úvodu těchto řádků, rozhodně nebude tuctová. Jejím zlatým hřebem pravděpodobně bude vystoupení v půvabných historických prostorách pražského Rudolfinu.

O krásném kultivovaném umění tohoto ansámblu se můžete přesvědčit už 27. září od 13 hodin v kostele svatého Václava v Ledčicích. Místní Ledčický příležitostný sbor bude mít tu čest předvést společně s DKS část úchvatného díla Adama Michny z Otradovic. Všichni, kdo se chcete na chvíli zastavit a vymanit se ze shonu běžných všedních dní, přijměte toto pozvání. Přijďte, nebo přijďte, budete srdečně vítáni.

Umělec vrátil křížku „tvář“

Součástí letošního (23.5.) otevření nové naučné stezky v Ledčicích bylo i požehnání znovuobnovených Božích muk páterem Karlem Kočím. Místní pamětníci vědí, že kamenný podstavec se zasazeným litinovým křížkem tu za humny Na skalce stával dlouhé desítky roků. Až do doby, kdy jej porazil nepozorný traktorista. Teprve po dalších více než třiceti letech se obecní radní, na popud spoluobčanů, rozhodli tuto sakrální památku obnovit. A tak byl z hořického pískovce vyříznut kvádr potřebných rozměrů i tvaru a na něm vytesán letopočet „oživení“ – 2009.

„Tvář“ zašlému a značně poničenému kříži vrátil Karel Meloun, sochař, malíř, šperkař, restaurátor a organizátor Eurokovu (mezinárodního kovářského bienále), který starověké černé řemeslo povýšil na umění. Nejen, že kříž citlivě opravil a doplnil chybějící prvky, zároveň tělo Krista opatřil zlatou folií. Protože jako jeden z mála umělců, mimo jiné, vlastní mezinárodní osvědčení restaurátora kovů, není tato jeho práce v Ledčicích jediná. Už v roce 2000 věnoval obci své unikátní dílo, téměř dva metry vysoký svatojiřský kříž, který osadil do gotických Božích muk u kostela svatého Václava. Třebaže jde o moderní kovářskou práci, je zcela podřízena duchu této středověké, velmi křehce a subtilně působící mohyly.

Karel Meloun se ohání kladivem a krotí oheň i železo stejně rád, jako mytický Hefaistos, neboť kov se mu stal životním osudem. Na jedné straně bouřlivák, bojovník, paličák, opravdový bohém a vnitřně nesmírně svobodný člověk. Na druhé straně poetický tvůrce, snílek a jemný, citlivý muž, který do puntíku plní představu o správném chlapovi vonícím peklím. Je to umělec, držící se přesvědčení, že tvůrce se nemá stylizovat do sva-

zujících manýr, že naopak musí do svého díla vložit ryzí prožitek a duchovní smysl. A tak v jeho sochách a plastikách najdeme spjatost s dávnou minulostí, hluboké pochopení historie a tradic. Často se dotýká biblických a sakrálních témat, v nichž však chybí dogma a jsou naplněna dnešním myšlením. Jindy vystupují do popředí geny slovanského pohanství či keltská vášnivost a nevymazatelné dědictví oné „kapky krve“, kterou prý cítí ve svých žilách kolovat. Zabývá se ale i tématy humanity a ekologie.

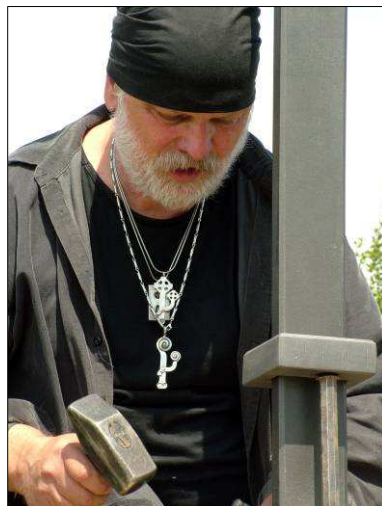
Dílo Karla Melouna budí zaslouženou pozornost všude ve světě. Celou řadou plastik se pyšní Mistrův rodný Klášterec nad Ohří, středověká Kadaň, Chomutov, Praha, ale i německý Aachen, Mnichov, italské Benátky, Vatikán. Znají jej v USA, Holandsku, Indii, v Rusku, Irsku a jinde. Jako jediný Čech před lety získal stipendium od EU a UNESCO na několikaměsíční stáž v Benátkách, kde se pod vedením světoznámého profesora přezdívaného „Papež kovářů“, Alfréda Habermanna, dopracoval k posledním kapkám dokonalosti, včetně pokory k řemeslu. Domů se vrátil s mezinárodním osvědčením restaurátora kovů, díky kterému může, jako jeden z mála, restaurovat památky po celém světě.

Tento klášterecký Hefaistos je také úspěšným průkopníkem v tvorbě plastik z ušlechtilé oceli. Nikdy nepotřeboval reklamu. Tu mu vždy dělala poctivá práce. Sochy jako Klášterecká madona, Jákob, Noemova archa, Homo sapiens sapiens, Madona s dítětem a mnohé další jsou toho důkazem. Karel Meloun dokonce přinutil kov i zpívat. Že je to svatá pravda, poznáte, rozpohybuje-li a rozezníte nádherné dlouhé tepané vlasy jeho Mimozemšťanky.

V roce 2006 umělec vytvořil pro náměstí rodného města své osudové dílo, jakousi sochařskou epopej a osobní výpověď – Poctu kláštereckým Brokoffům. Je to originálně pojatá nadživotní bronzová figura napůl nahá, napůl ve zbroji, vytvořená s bravurní řemeslnou a uměleckou dovedností. Třebaže je to dílo veskrze moderní, nepostrádá realistické detaily. Je z něho cítit úcta a obdiv k mistrům českého baroka. Když prsty hladíte povrch této sochy, jako byste pohládili svou vlastní duši.

Karel Meloun má pro podřipské Ledčice velkou slabost a rád je navštěvuje. Díky tomu se vesnice hrdě přirazuje k dlouhé řadě míst, která se mohou pochlubit vlastnictvím jeho díla.

Nezapomeňte se tedy alespoň na chvíli zastavit při svém putování po nové naučné stezce u zmiňovaných Božích muk. Kdo má rád tiché rozjímání a klidnou meditaci, najde tu to správné místo, kterému byl obnoven jeho duchovní rozměr, jeho genius loci.

Ledčický příležitostný sbor vás zve

Jak jste jistě zaznamenali, už téměř rok v naší obci „příležitostně“ funguje pěvecký sbor složený z několika málo místních nadšenců při veřejných vystoupeních doplňovaných posilami z blízkého i dalekého okolí. Nejvíce „pomocníků“ vždy přijíždí z Prahy.

Obracíme se na všechny pěvecky disponované občany Ledčic (i ostatní zájemce), kteří si s chutí a rádi zazpívají. Nabídka platí pro všechny hlasové skupiny a vůbec není nijak omezena věkově. Nezpívejte jen doma v koupelně, ale přijďte se nezávazně podívat a „zapět si“. A pak už je všechno jen a jen na vás. My se samozřejmě těšíme, že zůstanete a rozšíříte řady místních amatérů a že si hudby a zpěvu užijete naplno. Nemusíte se ostýchat. I když si třeba příliš nevěříte, dopřejte sobě i ostatním krásný zážitek ze zpěvu a hudby. Zkoušky v dobré partě jsou vždy příjemné. Svatováclavský koncert věnovaný především Loutnovým písním Adama Michny z Otradovic už sice nacvičit nestihnete, ale Bára Novotná, iniciátorka a sbormistryně Ledčického příležitostného sboru, už má další plán. Chtěla by do jara nastudovat Otvírání studánek Bohuslava Martinů ještě společně s místními dětmi a recitací v provedení zdejšího rodáka, Miroslava Krále.

Sledujte hlášení ledčického obecního rozhlasu, webové stránky obce a plakátky na nástěnce v obchodě paní Chmelové. Tak se vše včas dozvíte.

Nezůstávejte sedět doma. A když už nechcete zpívat, přijďte si nás alespoň poslechnout. Všichni jste srdečně zváni:

27.9. od 13 hodin do kostela svatého Václava v Ledčicích, kde vystoupí Dvořákův komorní sbor a Ledčický příležitostný sbor posílený o své pražské přátele zpěváky i instrumentalisty.

Další koncert se uskuteční 20.12.2009 od 15 hodin, kdy uslyšíte Rybovu Českou mši vánoční, která měla v loňském roce tak velký kladný ohlas. Budete vřele vítáni.

Přehled kulturních a společenských akcí

- 25. 9. Svatováclavský běh místní školní mládeže a dětí z MŠ – od 10 hodin
- 27. 9. Koncert v kostele sv. Václava od 13 hodin
Loutnové písně Adama Michny z Otradovic v podání Dvořákova komorního sboru (sbormistr Mgr. R. Michálek) a Ledčického příležitostného sboru (sbormistryně Miloslava Fousková)
sólo: soprán – Barbora Novotná
- 15.10. od 16 hodin v klubovně školy (vchod dvorem)
Senior klub
- 27.10. od 15 hodin Vítání občánků
- 14.11. Zájezd do Polska – Kudowa Zdroj – termín bude upřesněn a zveřejněn na webu a ve vývěsce
- 29.11. První adventní koncert a svěcení věnců
- 5.12. Živý Betlém
Příchod Mikuláše
Rozsvícení ledčického vánočního stromu
Vystoupení Podřipského žesťového kvinteta
- 20.12. Rybova Česká mše vánoční
zpívá: Dvořákův komorní sbor a Ledčický příležitostný sbor
- 24.12. od 21 hodin „Půlnoční mše“
Zpěv koled – místní děti, mládež a Ledčický příležitostný sbor

Pohled do historie

O doksanském klášteře

Jak už jsem v Ledčických novinkách psala, první známá historická zmínka o Ledčicích dochovaná v písemných pramenech, je datována rokem 1226 (viz. obrázek na dnešní titulní straně), kdy král Přemysl Otakar I. stvrzuje doksanskému klášteře, že mu jeho otec, Vladislav (II.) věnoval (kromě jiného) i Ledčice:

„Vladislavus rex domini doczanensi ... dedit Scalici et Letci...“

„Vladislav otec náš, jmenovitě dávající doksanskému klášteře svá popluží... také dal řečenému klášteře Velichov od Radvanského brodu až po most nad močály, které se nazývá Moztissche...daroval též Skalici a Ledčice s lesem...“

Z uvedeného vyplývá, že Ledčice byly majetkem kláštera v Doksanech o mnoho let dříve, než uvedeného roku 1226, tedy nejméně od doby panování krále Vladislava.

Doksanský klášter založila roku 1144 (před 865 lety) Gertruda Babenberská, první z manželek Vladislavových, ve „smutných šerých lesích při Ohři, kam málokdy vkročila lidská noha“. Toto místo stranou všeho světského ruchu se Gertrudě zdálo být pro klášter zasvěcený rozjímání a modlitbám nejvhodnější. Pozvala sem tedy premonstrátské panny z porýnského Dünnewaldu. Brzy se stalo toto působiště nejvýznamnějším ženským klášteřem v Čechách. Tady se dostávalo vzdělání dcerám králů a dívkám z předních šlechtických rodů. Vychovávána zde byla na příklad dcera krále Vladislava II., Hedvika, pozdější slavná a milovaná dánská královna Dagmar, Anežka Přemyslovna známá posléze jako svatá Anežka Česká, ale také na příklad Eliška Přemyslovna – budoucí matka „otce vlasti“, císaře Karla IV. Na počátku historie doksanského kláštera tu žilo osm žen, jejichž jména se dochovala do dnešních dnů (Judita, Sezima, Markéta, Dobroslava, Útěcha, Pomoslava, Ladislava, Beatrix). Zakladatelé Vladislav a Gertruda věnovali klášteři k rozvoji a obživě značné statky (mezi nimi byla i osada Ledčice), které rozmnožili ještě jejich příbuzní a přední zemští šlechticové svými dary. Svědčila o tom listina, která byla umístěna podle tehdejšího obyčeje na příčném trámu ve vítězném oblouku presbytáře. Při požáru kostela v klášteře r. 1200 tato darovací listina krále Vladislava shořela. Proto vedení kláštera požádalo krále Přemysla Otakara I., aby mu vydal potvrzení tohoto nadání. Čemuž král r. 1226 vyhověl a nechal listinu opět vystavit. A to je právě onen první písemný historický dokument, kde se v privilegiích uvádí zmínka o naší vesnici a dvanácti dalších vesnicích a statcích. Od Přemysla Otakara I. a jiných dobrodinců klášter v tomto období získal koupí nebo výměnou dalších 26 vesnic a jednotlivé statky a pozemky ve 13 osadách.

Majetkové poměry doksanského kláštera se během staletí značně měnily, takže z původního bohatého „nadání“ mu počátkem 16. století zůstalo jen 12 vesnic. V době zrušení kláštera v roce 1782 císařem Josefem II. klášterní panství jich obsahovalo pouze devět. Ty pak připadly náboženskému fondu. Od roku 1803 Doksany patří opatství strahovskému.

Jak jsem již poznamenala, na počátku historie tohoto kláštera zde žilo osm žen, v 15. století téměř tři sta. Jenže pak přišly husitské války, během kterých byl klášter i s kostelem vypálen a většina jeho obyvatel pobita. Zachránily se prý jenom tři řeholnice, které pak byly hlavním mottem klášterního erbu. Teprve po 30leté válce nastala pro Doksany doba rozkvětu, během níž se rozrostly do barokní nádhery. Přestavěn byl i kostel Narození Pany Marie, k jehož výzdobě přispěl především Petr Brandl. Po zrušení kláštera byl celý komplex postupně přestavěn na zámek, špitál nebo kasárna. Vystřídal se v něm mnoho majitelů, kteří se dopustili často necitlivých stavebních zásahů. Část kláštera na příklad sloužila jako maštal, jiná jako sklad řepy nebo brambor. Dílo zkázy bylo dovršeno v době, kdy zde hospodařil státní statek. V klášterní jídelně s původní štukovou výzdobou byl ustájen dobytek, v historických sálech parkovaly kombajny a traktory. Aby tam mohly vjíždět, byly zbourány nádherné vnitřní arkády. V celých řeholnic se pak kompletně vybouralo vnitřní členění a skladovalo se tu krmivo pro dobytek. Současný stav této historické památky první kategorie, jak vidí každý, kdo tudy třeba jen projíždí po litoměřické silnici, se pomalu mění k lepšímu. Premonstrátky se vrátily. Dnes jich tu žije osm. V roce 1998 byl klášter obnoven. Jednotlivé objekty opět nabývají na kráse. Klášter je otevřen i veřejnosti. Můžete sem zavítat také s dětmi. Aby ne, když patron řádu premonstrátů, svatý Norbert, je patronem šťastného narození dětí. Doksany jsou též významným poutním místem. Pouť se tady koná každoročně, vždy v neděli po prvním zářijovém pátku.

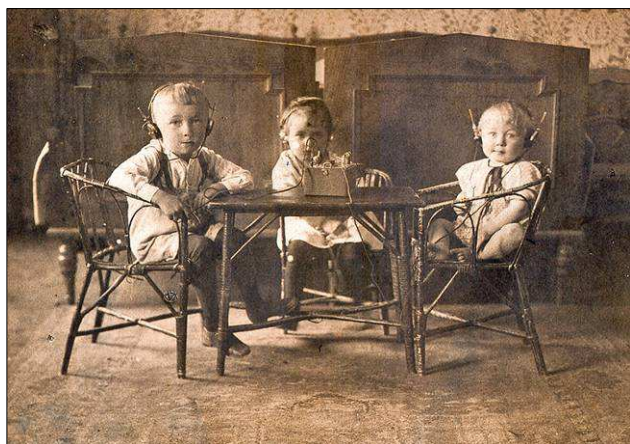
Z nového rozkvětu tohoto místa by dnes určitě měla radost i jeho zakladatelka, Gertruda Babenberská a také její syn, kníže a pražský biskup Jindřich Břetislav, kteří jsou zde pohřbeni.

Těžce zkoušený pan řídící Kušička

U „pana řídícího“ Rudolfa Kušičky se ve vzácné shodě setkala poctivost pracovní s poctivostí lidskou a občanskou. Vždy pracoval k prospěchu dětí, které učil s pochopením a láskou. Dobrá kantořina je velmi těžká. Neboť musí dětem tak trochu svítit na cestu, otevřít jim cestu, vypěstovat v nich důvěru v druhé lidi, rozvinout jejich talent. Učitel má obrovskou moc! Dobrý pomůže dítěti kvalitně „našlápnout“ do života, ten špatný naopak otráví, utluče, naučí nevěřit, vystresuje. Rudolf Kušička byl příkladem onoho prvního, na kterého Ledčice nikdy nezapomenou.

Narodil se 26. února 1890 v Jihlavě na Moravě. Školu navštěvoval v Polné, učitelský ústav absolvoval v Kutné Hoře. 1.1.1911 nastoupil jako jednadvacetiletý výpomocný učitel v Koutech. Pak působil, jak bylo tehdy zvykem, na mnoha dalších školách – v Druhanově, Chřenovicích, Hranicích, Bernarticích, Opatovicích a Pravoníně. V době 1. světové války, jako nevoják, byl „přikazován“ dle potřeby do Keblova, Pertoltic, Dolní Lhoty a Strojetic. Od 1.9.1923 do 31.8.1926 byl řídícím učitelem v Klenči, odkud přešel do obecné školy v Ledčicích a zůstal zde plných dvanáct let.

Tady se hned zapojil do společenského a kulturního dění. Stal se starostou a vzdělavatelem v místním Sokole, pořádal pro obyvatelstvo přednášky, s dětmi nacvičoval divadelní hry, jezdil s nimi na výlety, „aby se děti osvěžily a vlast svou více poznaly“, zaváděl do školy novoty, jako byla „biografická představení“ a rozhlas – krystalka, vyráběl různé pomůcky a vlastivědné a dějepisné nástěnné obrazy. Zúčastnil se Mezinárodního

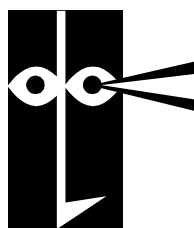

kongresu pro kreslení v Praze (1927), organizoval mírové slavnosti, pracoval na školní zahradě, kde děti učil nejen pěstovat zeleninu, ale také roubovat ovocné stromy. Jeho iniciativa nebrala konce. Zařídil v budově školy dětskou čítárnu, kde bylo kromě desítek knih i 12 titulů (!) odebíraných časopisů. Byl také náruživým fotografem, takže se dochovaly snímky z první školní výstavy uspořádané v roce 1929. Účastnil se ale třeba kurzu tělesné výchovy na školách národních, ze kterého své poznatky okamžitě uváděl do praxe. V roce 1929 spolu s legionářem Grosem a učitelem Velímským založil pěvecký a ochotnický spolek Lumír, který pak po několik let ledčickým občanům připravoval mnoho krásných koncertních a divadelních večerů. Pan řídící se ale nezapomínal

dále vzdělávat ani v oblasti pedagogické. Pravidelně navštěvoval „universitní extence“ pořádané vzdělávacím ústavem Budeč – přednášky z psychologie a pedagogiky. V roce 1930 byl iniciátorem vzniku „moderního rodičovského sdružení“. Dokázal mezi vesnickými dětmi propagovat také výtvarné umění – navštěvoval s nimi galerie a výstavy. Do této doby to byla v Ledčicích nevídaná záležitost. Jak vidno, Rudolf Kušička měl elánu a nápadů na rozdávání. Dokud jej životní strasti nepřipravily o dva nejmilovanější členy jeho rodiny.

Nešťastné události začaly v roce 1933, kdy panu řídícímu bylo 43 let. 28. prosince si o klíč ve dveřích jeho dcera Zdenka, žákyně 2. třídy, rozbila skla v brýlích a přišla o pravé oko. Strávila v nemocnici 6 týdnů spolu s matkou Marií, která z toho leknutí vážně onemocněla. Marie Kušičková zemřela necelých devět měsíců poté, 4. září 1934, ve věku 36 let. Pohřbu této velmi hodné paní se zúčastnily celé Ledčice i daleké okolí. Pochována byla na místním evangelickém hřbitově. Pan řídící byl smrtí své ženy tak zdrčen, že se teprve 1. dubna následujícího roku vrátil ze zdravotní dovolené. Už 7. dubna ale onemocněla dcera Zdenka záškrtem, takže opět musel zanechat vyučování. Ovdovělý učitel dostal od Osudu ještě další ránu. 22. srpna 1935 zemřel po operaci slepého střeva v roudnické nemocnici syn Miloslav, žák 3. třídy reálného gymnázia v Praze.

Rudolfu Kušičkovi se zhroutil celý svět. Děti, Jaromíra a Zdenku, odvezl ke svým rodičům do Prahy. Dva roky ještě jako zcela zlomený člověk do Ledčic dojížděl. A pak dostal místo v Praze v Radlicích, kde učil až do odchodu do důchodu. I zde se velmi angažoval v nejrůznějších aktivitách. V jeho druhém manželství se narodila dcera Helena. Rudolf Kušička zemřel 26.7.1967 a je pochován na hřbitově v Praze – Vršovicích.

Víte, že ...

- roku 1384 (před 625 lety) byla napsána první zmínka o ledčickém kostele svatého Václava, tehdy ještě gotickém. Toto ve své době významné církevní středisko bylo povinováno odvádět panovníkovi (Václavu IV.) dvanáct grošů desátek. Z této doby se dochovala pouze boží muka z navršených jednoduše opracovaných šestibokých pískovcových kvádrů na něž byl v roce 2000 umístěn, jak se zmiňují na jiném místě těchto Ledčických novinek, svatojiřský kříž – dar sochaře Karla Melouna. Celou historii ledčického kostela si můžete přečíst, máte-li ještě schované Ledčické novinky ze září 1999, června 2000 nebo ze září 2006, nebo si (ostatně jako všechna další čísla) je vyhledejte na www.ledcice.cz/zpravodaj
- 27.4.1844 (před 165 lety) byla v Ledčicích otevřena nová evangelická škola, zvaná „štěpnice člověčenství“, jejíž budova se těsně přimykala k místní faře. Dodnes je nad jejím vchodem zazděna bronzová deska se slovy: „Štěpnice byla pomocí šlechtných přátel založena a dne 27. dne 1844 posvěcena.“ Škola se udržela téměř 60 let, do r. 1920, kdy byla definitivně zrušena a děti evangelického vyznání začaly navštěvovat místní obecnou školu (z r. 1886).
- v roce 1999 (před 10 lety) byl pod Mělníkem přes Labe otevřen nový 738 metrů dlouhý most, jehož výstavba trvala 5 let a náklady se vyšplhaly na 226 miliónů korun.
- 26.7.1914 (před 95 lety) odešel po mobilizaci za vojenskou povinností ledčický rodák, definitivní učitel Antonín Voves, a již 8.9. téhož roku byl u Lublina v Rusku zraněn do nohy. Jeho syn, Josef Voves, je dnes americkým občanem, který se rád a poměrně pravidelně do Čech i do Ledčic vrací. Svůj životní příběh obsáhle sepsal. Střípky z jeho rukopisu příležitostně uvedeme i v Ledčických novinkách.
- 2.11.1884 (před 115 lety) zemřel významný český pedagog, filozof a spisovatel, Karel Slavoj Amerling, který v roce 1840 založil v Panské ulici v Praze vzdělávací ústav zvaný „Budeč.“ Zajímavé jistě je, že tuto školu navštěvoval i ledčický rodák, budoucí malíř a architekt Bedřich Nedoma (viz. Ledčické novinky, říjen 2007, srpen 2003) nebo také místní pan řídící Rudolf Kušička.
- 20.1.1609 (před 400 lety) se dvaatřicetiletý držitelce Ledčic, Polyxeně z Lobkowicz a Zdeňku Popelu z Lobkowicz narodil syn, jemuž šťastní rodiče dali jméno Václav Eusebius. Stal se předkem všech současných příslušníků roudnické větve rodu Lobkowiczů. Polyxena, jak známo, byla od r. 1616 držitelkou Ledčic. Více o Eusebiovi i Polyxeně v Ledčických novinkách z července 2005, ze září 2006, či z května 2007.
- o letošních letních prázdninách (v srpnu) navštívili Podřipské muzeum v Roudnici studenti archeologie univerzity v anglickém Sheffieldu spolu se svými „spolukolegy“ ze Západočeské univerzity v Plzni. V souladu se svým studijním zaměřením se zajímali především o archeologickou expozici a o projekt „Archeologie krajiny Podřipska“, jehož součástí je také už několikaletý výzkum raně středověkého ohrazeného areálu v Ledčicích. O výzkumu této lokality a výsledcích bádání týmu v jehož čele stojí PhDr. Martin Gajda, CSc., jsme v Novinkách vcelku uceleně psali již několikrát, např. v srpnu 2003, v listopadu 2004, září 2006.
- 21.9.1279 se v období zmatků po smrti „krále železného a zlatého“, Přemysla Otakara II., na plné čtyři roky zmocnilo roudnického hradu i celého města braniborské vojsko pod vedením Pavla Barutha. Po uchopení vlády Přemyslovým synem Václavem II. a upevnění jeho moci, nechal úřadující biskup, Tobiáš z Bechyně, Roudnici opevnit, aby se už v budoucnu nestala tak snadným cílem.
- v r. 1879 uspořádala slavná podřipská rodačka, operní pěvkyně Klementina Kalašová (* 1850 v Horních Beřkovicích, + 1889 v Jižní Americe) mimořádně úspěšný koncert v Roudnici nad Labem.
- 31.7.1534 v Roudnici nad Labem vyhořela polovina domů (150), kostel se zvonící a mlýn. Tato katastrofa způsobila tak velký hospodářský úpadek, že město nebylo schopno finančně se vzpamatovat. Jeho držiteli se pak stali svěští feudálové – v r. 1540 krále Ferdinand I. a Karel Dobenský z Duban na Liběšicích a po nich další.
- 30.6.1364 (před 645 lety) zemřel na Roudnici první arcibiskup Pražský, Arnošt z Pardubic, věrný přítel a pomocník císaře Karla IV. Vzpomeňte na film „Noc na Karlštejně“.
- r. 1379 (před 630 lety) se stal pražským arcibiskupem Jan z Jenštejna, který se často zdržoval na Roudnici.
- r. 1609 (před 400 lety) udělil císař Rudolf II. plnou náboženskou svobodu českým reformačním církvím (tzv. Rudolfův majestát) – tedy až do jeho zrušení na určitý čas také ledčickým evangelíkům. I když ještě v roce 1619 si občané z Ledčic, Brízy a Vodochoď stěžují u komisařů roudnického panství, že

hejtman „pro náboženství nás sužuje a k němu mocně nutí, do Račiněvsi kněze pod jednou (tj. katolického) dal, což nebývalo. To čelí proti Majestátu... Biřice pro nás posílá a do vězení dává, do řemení vázat dá a jako zločince vězením po šesti až deseti nedělích stěžuje...”

- r. 1929 (před 80 lety) zemřel autor „Broučků“, evangelický kněz Jan Karafiát, který velmi často býval hostem i na ledčické faře.
- 21. listopadu 1344 (před 655 lety) byl položen „Otcem vlasti“, Karlem IV., základní kámen ke katedrále sv. Víta. Zcela dokončena a slavnostně vysvěcena však byla až po dalších 585 letech – 12. května 1929. Tehdy se sem z kostela sv. Jiří na Hradě navrátily i ostatky nejvýznamnějších českých patronů – Václava a Vojtěcha. Katedrála není jen sakrální stavbou, ale úžasným „muzeem“, dokazujícím, že český národ byl odjakživa národem vynikajících pracovníků a umělců a že mu tedy bez výhrad patří.
- 25.11.1274 (před 735 lety) vydal Přemysl Otakar II. listinu, ve které se o Mělníku zmiňuje jako o městě. V listině se sice hovoří o právu nuceného skladu sledů a soli, nicméně jde o listinu, v níž je město poprvé v historii zmiňováno. Mělník posléze patřival českým královnám, patřil tedy mezi tzv. královská věnná města. Připomeňme, že zde sídlila např. Emma, Eliška Přemyslovna, Alžběta Pomořanská, Johanka z Rožmitálu...
- 9.9. roku 9 (před 2000 lety) se odehrála v dnešním Německu v Teutoburském lese bitva, v níž Římané utrpěli od germánských kmenů zdrcující porážku. Tato událost se těsně dotýká i našeho území, neboť je poprvé v historii v písemných pramenech uváděno první mocenské uskupení v Čechách – Marobudova říše.
- od r. 1509 (500 let) ve věži řípské rotundy visí zvon ulitý litoměřickým Mistrem Tomášem. Druhý zvon má „kaplička“ z r. 1491.
- v roce 999 (před 1010 lety) byl svatořečen biskup Vojtěch, jeden z patronů naší země. Pocházel z rodu Slavníkovců, v 10. století v Čechách nejmocnějšího po Přemyslovcích. V mládí byl zaslíben duchovní cestě. Po smrti biskupa Dětmara byl zvolen pražským biskupem. Rod Slavníkovců byl vyvražděn Přemyslovci na Libici v roce 995. Vojtěch zemřel přepaden pohanskými Prusy na své misi v tehdejší Polsku poblíž dnešního města Královec 23.4.997. U nás na Podřipsku se říká, jak zapsal roudnický kaplan, později biskup – Vincenc Jirsík: „... a když se psaly tři šestky, byl na Řípu chrám pohanský, když tři devítky, byl tu kostel křesťanský...“. Více si můžete přečíst, zalistujete-li v Ledčických novinkách z července 2000.
- v roce 1869 (před 140 lety), přesněji 14. května, byl vydán zákon o všeobecné povinné školní docházce, který znamenal její prodloužení na 8 let, zlepšení vzdělávání učitelů, osamostatnění školství od církevní správy a jiné. Takže už do konce 19. století byl u nás prakticky likvidován analfabetismus, což nebylo všude v Evropě běžné. Také díky tomuto výnosu o 17 let později (1886) byla postavena škola v Ledčicích, neboť byla splněna podmínka, že zde „po dobu nejméně pěti let žije více než padesát dětí.“ Prvotním impulzem pro rozvoj školství už před 235 lety (6.12.1774) byl ale Všeobecný školní řád vydaný osvěcenou panovnicí Marií Terezií zavádějící povinnou školní docházku dětí 6 až 12letých a uzákonující vyučování tzv. trivia (počty, čtení, psaní) a náboženství.
- 28.9.929 (nebo spíše 935) – před 1080 (nebo před 1074) roky byl ve Staré Boleslavi zavražděn český kníže Václav, později zvaný svatý, hlavní ochránce země České a také patron ledčického kostela. Místní kostel patří mezi řadu sakrálních míst, která byla v minulosti vcelku pravidelně a čelně rozmístěna poblíž dávné středověké spojnice zvané Lužická cesta. O knížeti Václavu jsme v Novinkách psali již několikrát, stačí si vyhledat starší „čísla“. A až půjdete na některý z chystaných podzimních či adventních koncertů do zdejšího chrámu nesoucího jeho jméno, prohlédněte si podrobněji oltářní fresku a boční rozměrný obraz od malíře Emanuela Dítěte. Stojí za to. A jen tak na okraj: taky by vás zajímalo, co je pravdy na tom, že měl podle jedné historické verze kníže ženu jménem Adina a syna Zbraslava? Kdo ví, snad se někdy dovíme více. Ráda připomínám ještě jedno významné výročí mající vztah ke knížeti Václavu a jeho babičce Ludmile. Právě před 400 lety v létě roku 1609 byla znovunalezena starobylá ikona už čtyři století zvaná PALLADIUM ZEMĚ ČESKÉ (ochranný obraz), kterou prý daroval Metoděj Ludmile při křtu, a ta ji později odkázala svému vnukovi. Celou historii tohoto příběhu si můžete přečíst v Novinkách ze září 2006 či září 2001.
- 17.11.2009 tomu bude už plných dvacet let, kdy policie brutálně zasáhla proti povolené demonstraci studentů na Národní třídě v Praze. Začala revoluce ve světě zvaná „sametová“ pro svůj nekrvavý průběh změn, které poté ve vedení společnosti nastaly. Přišel proces demokratizace v Československu. Přinesl sice pro mnohé z nás částečné zklamání, protože jsme si možná představovali, že bude všechno lepší, že politici budou myslet jenom na blaho své země, budou vzdělanější, slušnější a obětavější. Takových bychom možná napočítali jen málo. Ale přesto dnes máme svobodu a zaručená osobní lidská práva. A také díky tehdejší situaci se náš národ, i když zase jen na chvíli, vzchopil a sjednotil. Už také díky tomu by tento den neměl upadnout v zapomenutí.
- celý svět očekává příchod pandemie tzv. prasečí chřipky v podzimních měsících letošního roku. Buďte na sebe opatrní, jezte hodně vitamínů, nepřecházejte žádné zřejmé příznaky a šetřete se.

Všichni dobří rodáci

Miloslav Lebduška
7. 8. 1909 – 30. 1. 1996

Letos o prázdninách uplynulo plných 100 let od narození všeobecně oblíbeného ledčického rodáka, z dnešního pohledu „lokální celebrity“, pana Miloslava Lebdušky. Byl jedním z osmi dětí místního krejčího. V Ledčicích navštěvoval obecnou školu, ale „měšťanku“ už neabsolvoval. Odmalička totiž sloužil u místních statkářů. Pamětníci vzpomínají na jeho velké ruce plné mozolů. Není divu. Odjakživa byl zvyklý těžce pracovat – u sedláků, v Jeřábkově cihelně v Roudnici, v lesích kolem Černěvsi, později v Agrostroji. Padesát let dělal kostelníka v ledčickém chrámu. Chodil zvonit, chystal výzdobu, doléval olej do „věčného světla“, vzorně tu dbal o pořádek. Snažil se alespoň o nejnutnější opravy a mnohdy společně s farářem Kudrem ledacos financoval. Tehdejší doba udržování svatostánků nepřála. Pan Lebduška se neštítel ani nezištné práce pro obec. Žádná akce ani brigáda se bez něj neobešla. Třebaže dosáhl pouze základního vzdělání, byl velmi sečtělý a obecně známý svým dobrým úsudkem a „selským rozumem“. Jeho koníčkem byla filumenie, sbírání nálepek ze zápalek, ale třeba i zápisky o místních pohřbech, či ovocnářství. Se svou manželkou Julií, rozenou Urbanovou z Vodochod, si v roce 1935 nechali stavitelem Valentou postavit domek o dvou místnostech, dnešní čp. 220. V důchodovém věku se stal společně s pány Mládkem, Plickou, Štecherem, Křtěnem a dalšími členem ledčického „dědkostavu“. Tehdy také obdržel krajské vyznamenání za práci pro obec.

S manželkou Julií vychovali dceru Martu, které umožnili studium na zdravotní škole. Protože ctili vzdělání, jehož se jim v životě nedostalo. Po absolutoriu Marta pracovala na očním oddělení v Mostě, kde ji poznal Jiří Petráš, za kterého se později provdala. Žili pak společně v harmonii a porozumění plných 48 let, až do její smrti. Dodnes na tuto obětavou ženu vzpomínají nejen její dvě dávno dospělé děti a manžel Jiří, ale také její bývalí kolegové v roudnické nemocnici i my, ledčičtí spoluobčané, kteří jsme ji znali. Paní Marta nesla totiž v sobě geny svého otce, Miloslava Lebdušky – pracovitost, spolehlivost a pochopení pro lidskou bolest a trápení. Na takové rodáky se nedá zapomenout.

* 100

552646 Roudnice n.Labem-Ledčice-Praha

Platí od 14.6.2009 do 12.12.2009

Převahu zajišťuje: ČSAD Slaný a.s., Lázeňská 1386, 274 80 Slaný, tel. 312 572 132

km	16	201	203	205	207	209	211	213	215	217	219	221	223
0	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
2	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
3	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
4	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
5	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
6	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
7	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
8	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
9	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
10	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
11	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
13	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
14	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
15	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
16	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
17	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
18	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
19	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
20	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
21	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
22	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
23	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
24	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
25	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
26	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
27	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39
28	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
29	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
30	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
31	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43
32	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44

km	16	202	204	206	208	210	212	214	216	218	220	222	224	226	228
0	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
2	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
3	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
4	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
5	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
6	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
7	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
8	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
9	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
10	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
11	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
13	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
14	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
15	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
16	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
17	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
18	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
19	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
20	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
21	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
22	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
23	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
24	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
25	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39
26	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
27	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
28	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
29	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43
30	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44
31	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45
32	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46

* jede v pracovních dnech
 † jede v neděli a státní uznané svátky
 ⑥ jede v sobotu

* jede v pracovních dnech
 † jede v neděli a státní uznané svátky
 ⑥ jede v sobotu

Na lince platí tarif vyhlášený dopravcem ČSAD Slaný a.s. Informace o tarifu jsou zveřejněny ve vozídech na lince.
 přípoj vlak směr Praha: odjezd 6:23, 11:23, 12:11, 14:23, 16:23, 18:23.

550909 Litoměřice-Doksany-Straškov-Vodochody-Praha

Platí od 1.10.2009 do 12.12.2009

Převahu zajišťuje: ČSAD Semily, a.s., Na Rovinkách 211, 513 25 Semily, provozovna Litoměřice, tel. 481 368 695

Prepravu zastopuje: ČSČD, Smolný, a.s., Na Rovném 211, 512 23 Smolný, provozovna Chomelice, tel: 461 306 090																																																																					
1										2										3										4										5																													
K.R.										K.R.										K.R.										K.R.										K.R.										K.R.																			
300										808										1208										1208										1208										1208										1208									
Terezin, aut.nadr.										Terezin, aut.nadr.										Terezin, aut.nadr.										Terezin, aut.nadr.										Terezin, aut.nadr.										Terezin, aut.nadr.																			
309										805										503										503										503										503										503									
301										802										1207										1207										1207										1207										1207									
310										802										1207										1207										1207										1207										1207									
314										814										1214										1214										1214										1214										1214									
320										826										1226										1226										1226										1226										1226									
325										825										1225										1225										1225										1225										1225									
328										828										1228										1228										1228										1228										1228									
330										830										1238										1238										1238										1238										1238									
334										834										1234										1234										1234										1234										1234									
338										838										1238										1238										1238										1238										1238									
342										842										1242										1242										1242										1242										1242									
346										846										1246										1246										1246										1246										1246									
349										849										1249										1249										1249										1249										1249									
353										853										1253										1253										1253										1253										1253									
358										858										1258										1258										1258										1258										1258									
362										862										1262										1262										1262										1262										1262									
366										866										1266										1266										1266										1266										1266									
369										869										1269										1269										1269										1269										1269									
370										870										1270										1270										1270										1270										1270									
374										874										1274										1274										1274										1274										1274									
378										878										1278										1278										1278										1278										1278									
382										882										1282										1282										1282										1282										1282									
386										886										1286										1286										1286										1286										1286									
390										890										1290										1290										1290										1290										1290									
394										894										1294										1294										1294										1294										1294									
398										898										1298										1298										1298										1298										1298									
402										902										1302										1302										1302										1302										1302									
406										906										1306										1306										1306										1306										1306									
410										910										1310										1310										1310										1310										1310									
414										914										1314										1314										1314										1314										1314									
418										918										1318										1318										1318										1318										1318									
422										922										1322										1322										1322										1322										1322									
426										926										1326										1326										1326										1326										1326									
430										930										1330										1330										1330										1330										1330									
434										934										1334										1334										1334										1334										1334									
438										938										1338										1338										1338										1338										1338									
442										942										1342										1342										1342										1342										1342									
446										946										1346										1346										1346										1346										1346									
450										950										1350										1350										1350										1350										1350									
454										954										1354										1354										1354										1354										1354									
458										958										1358										1358										1358										1358										1358									
462										962										1362										1362										1362										1362										1362									
466										966										1366										1366										1366										1366										1366									
470										970										1370										1370										1370										1370										1370									
474										974										1374										1374										1374										1374										1374									
478										978										1378										1378										1378										1378										1378									
482										982										1382										1382										1382										1382										1382									
486										986										1386										1386										1386										1386										1386									
490										990										1390										1390										1390										1390										1390									
494										994										1394										1394										1394										1394										1394									
498										998										1398										1398										1398										1398										1398									
502										1002										1402										1402										1402										1402										1402									
506										1006										1406										1406										1406										1406										1406									
510										1010										1410										1410										1410										1410										1410									
514										1014										1414										1414										1414										1414										1414									
518										1018										1418										1418										1418										1418										1418									
522										1022										1422										1422										1422										1422										1422									
526										1026										1426										1426										1426										1426										1426									
530										1030										1430										1430										1430										1430										1430									
534										1034										1434										1434										1434										1434										1434									
538										1038										1438										1438										1438										1438										1438									
542										1042										1442										1442										1442										1442										1442									
546										1046										1446										1446										1446										1446										1446									
550										1050										1450										1450										1450										1450										1450									
554										1054										1454										1454										1454										1454										1454									
558										1058										1458										1458										1458										1458										1458									
562										1062										1462										1462										1462										1462										1462									
566										1066										1466										1466										1466										1466										1466									
570										1070										1470										1470										1470										1470										1470									
574										1074										1474										1474										1474										1474										1474									
578										1078										1478										1478										1478										1478										1478									
582										1082										1482										1482										1482										1482										1482									
586										1086										1486										1486										1486										1486										1486									
590										1090										1490										1490										1490										1490										1490									
594										1094										1494										1494										1494										1494										1494									
598										1098										1498										1498										1498										1498										1498									
602										1102										1502										1502										1502										1502																			
606										1106										1506										1506										1506										1506										1506									
610										1110										1510										1510										1510										1510										1510									
614										1114										1514										1514										1514										1514										1514									
618										1118										1518										1518										1518										1518										1518									
622										1122										1522										1522										1522										1522										1522									
626										1126										1526										1526										1526										1526										1526									
630										1130										1530										1530										1530										1530										1530									
634										1134										1534										1534										1534										1534										1534									
638										1138										1538										1538										1538										1538										1538									
642										1142										1542										1542										1542										1542										1542									
646										1146										1546										1546										1546										1546										1546									
650										1150										1550										1550										1550										1550										1550									
654										1154										1554										1554										1554										1554										1554									
658										1158										1558										1558										1558										1558										1558									
662										1162										1562										1562										1562										1562										1562									
666										1166										1566										1566										1566										1566										1566									
670										1170										1570										1570										1570										1570										1570									
674										1174										1574										1574										1574										1574										1574									
678										1178										1578										1578										1578										1578										1578									
682										1182										1582										1582										1582										1582										1582									
686										1186										1586										1586										1586										1586										1586									
690										1190										1590										1590										1590										1590										1590									
694										1194										1594										1594										1594										1594										1594									
698										1198										1598										1598										1598										1598										1598									
702										1202										1602										1602										1602										1602										1602									
706										1206										1606										1606										1606										1606										1606									
710										1210										1610										1610										1610										1610										1610									
714										1214										1614										1614										1614										1614										1614									
718										1218										1618										1618										1618										1618										1618									
722										1222										1622										1622										1622										1622										1622									
726										1226										1626										1626										1626										1626										1626									
730										1230										1630										1630										1630										1630										1630									
734										1234										1634										1634										1634										1634										1634									
738										1238										1638										1638										1638										1638										1638									
742										1242										1642										1642										1642										1642										1642									
746										1246										1646										1646										1646										1646										1646									
750										1250										1650										1650										1650										1650										1650									
754										1254										1654										1654										1654										1654										1654									
758										1258										1658										1658										1658										1658										1658									
762										1262										1662										1662										1662										1662										1662									
766										1266										1666										1666										1666										1666										1666									
770										1270										1670										1670										1670										1670										1670									
774										1274										1674										1674										1674										1674										1674									
778										1278										1678										1678										1678										1678										1678									
782										1282										1682										1682										1682										1682										1682									
786										1286										1686										1686										1686										1686										1686									
790										1290										1690										1690										1690										1690										1690									
794										1294										1694										1694										1694										1694										1694									
798										1298										1698										1698										1698										1698										1698									
802										1302										1702										1702										1702										1702										1702									
806										1306										1706										1706										1706										1706										1706									
810										1																																																											